

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/937

z dnia 27 maja 2019 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Konwencji w sprawie ochrony łososia w północnym Oceanie Atlantyckim w odniesieniu do wniosku Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie do tej konwencji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja w sprawie ochrony łososia w północnym Oceanie Atlantyckim ⁽¹⁾ (zwana dalej „konwencją NASCO”) została zatwierdzona decyzją Rady 82/886/EWG ⁽²⁾ i weszła w życie w dniu 1 października 1983 r.
- (2) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo notyfikowało swój zamiar wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, z zastrzeżeniem decyzji Rady Europejskiej (UE) 2019/584 ⁽³⁾, od dnia 1 listopada 2019 r., chyba że Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem podejmie jednomyślnie decyzję o przedłużeniu tego okresu.
- (3) Do czasu wystąpienia z Unii Zjednoczone Królestwo pozostaje państwem członkowskim korzystającym ze wszystkich praw wynikających z Traktatów oraz podlegającym wszystkim wynikającym z nich obowiązkom, łącznie z zasadą lojalnej współpracy.
- (4) W wytycznych przyjętych w dniu 29 kwietnia 2017 r. Rada Europejska uznała potrzebę uwzględnienia, w kontekście międzynarodowym, szczególnej sytuacji Zjednoczonego Królestwa jako państwa członkowskiego występującego z Unii, pod warunkiem że Zjednoczone Królestwo będzie wywiązywało się ze swoich obowiązków i respektowało interesy Unii, dopóki będzie jej państwem członkowskim.
- (5) Umowa o wystąpieniu opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 25 kwietnia 2019 r. ⁽⁴⁾ (zwana dalej „umową o wystąpieniu”) zawiera postanowienia dotyczące stosowania prawa Unii do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie („okres przejściowy”). Jeżeli umowa o wystąpieniu wejdzie w życie, prawo Unii – w tym umowy międzynarodowe, których Unia jest stroną – nadal będą miały zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w okresie przejściowym zgodnie z umową o wystąpieniu i przestaną mieć zastosowanie z końcem okresu przejściowego.
- (6) Konwencja NASCO ma obecnie zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa, ponieważ Unia jest jedną z Umawiających się Stron tej konwencji.
- (7) Zgodnie z art. 17 ust. 3 konwencji NASCO każde państwo, które sprawuje jurysdykcję w zakresie rybołówstwa na północnym Oceanie Atlantyckim lub z którego pochodzą stada łososia, może przystąpić do tej konwencji, pod warunkiem zatwierdzenia przez radę Organizacji do Spraw Ochrony Łososia Północnoatlantyckiego, ustanowioną na mocy konwencji NASCO.

⁽¹⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 25.

⁽²⁾ Decyzja Rady 82/886/EWG z dnia 13 grudnia 1982 r. dotycząca zawarcia Konwencji w sprawie ochrony łososia w północnym Oceanie Atlantyckim (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 24).

⁽³⁾ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/584 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 11 kwietnia 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 101 z 11.4.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 144I z 25.4.2019, s. 1.

- (8) W dniu 28 lutego 2019 r. Zjednoczone Królestwo złożyło wniosek o przystąpienie do konwencji NASCO jako Umawiająca się Strona w związku z możliwym niezawarciem umowy o wystąpieniu do dnia, w którym traktaty przestaną mieć do zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa.
- (9) Zgodnie z art. 66 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) ⁽⁵⁾ państwa, z których rzek pochodzą stada anadromiczne, są w pierwszej kolejności nimi zainteresowane i ponoszą za nie odpowiedzialność. Państwo, z którego pochodzą stada anadromiczne, zapewnia ich zachowanie w drodze podejmowania odpowiednich środków regulujących połowy na wszystkich wodach położonych między lądem a zewnętrznymi granicami swojej wyłącznej strefy ekonomicznej. W przypadku gdy stada anadromiczne wędrują do wód lub poprzez wody położone między lądem a zewnętrznymi granicami wyłącznej strefy ekonomicznej danego państwa innego niż państwo pochodzenia, państwo to współpracuje z państwem pochodzenia w zakresie zachowania tych stad i gospodarowania nimi.
- (10) Aby zapobiegać połowom o niezrównoważonym charakterze, w interesie Unii leży, aby Zjednoczone Królestwo współpracowało w zakresie zarządzania stadami łososia, przestrzegając w pełni postanowień UNCLOS oraz Porozumienia Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania nimi z dnia 4 sierpnia 1995 r. („porozumienie UNFSA”) ⁽⁶⁾, lub wszelkich innych umów międzynarodowych lub norm prawa międzynarodowego.
- (11) Zgodnie z art. 66 UNCLOS państwo pochodzenia stad anadromicznych i inne państwa poławiające te stada zawierają układy w celu wykonania postanowień tego artykułu. Taką współpracę można nawiązać w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem.
- (12) Przystąpienie Zjednoczonego Królestwa do konwencji NASCO umożliwi temu państwu współpracę w zakresie niezbędnych środków zarządzania rybołówstwem i ochrony, z należyтым uwzględnieniem praw, interesów i obowiązków innych państw oraz Unii, i pozwoli zapewnić, by działalność połowowa była prowadzona w sposób gwarantujący zrównoważoną eksploatację odnośnych stad łososia.
- (13) W interesie Unii leży zatem, by poprzeć wniosek Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie do konwencji NASCO, od momentu gdy prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach rady Organizacji do Spraw Ochrony Łososia Północnoatlantyckiego ustanowionej na mocy Konwencji w sprawie ochrony łososia w północnym Oceanie Atlantyckim, polega na poparciu wniosku w sprawie przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do konwencji NASCO, pod warunkiem że to poparcie jest udzielone od momentu, gdy prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2019 r.

W imieniu Rady

N. HURDUC

Przewodniczący

⁽⁵⁾ Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 14.